

Delivering Insulin (continued)

1. Talmud, Shabbat 47b

בי רב חמא הוה מטה גלגלייתא הוה מהדרי לה ביומא טבא אמר ליה ההוא מדרבנן לרבא מאי דעתך בנין מן הצד הוא [דאינו תקוע] נהי דאיסורא דאורייתא ליכא איסורא דרבנן מיהא איכא אמר ליה אנא כרבן שמעון בן גמליאל סבירא לי דאמר אם היה רפוי מותר

There was a folding bed in Rav Chama's house, and they would set it up on Yom Tov. One of the sages asked Rava, "Do you think this is acceptable because it's abnormal construction? Granted there is no biblical prohibition, but there is a rabbinic prohibition!" Rava replied, "I agree with Rabban Shimon ben Gamliel's view that such construction is permitted if it is loose."

2. Talmud, Shabbat 146b

האי טרפא דאסא אסור מאי טעמא רב ימר מדפתי אמר גזירה משום [שיתקן] מרזב רב אשי אמר גזירה שמא יקטום [יהתוך עלה מן ענף] מאי בינייהו איכא בינייהו דקטים ומנחי

One may not set up a myrtle leaf as a spigot. Why? Rav Yeimar of Difti said: Lest one set up a gutter. Rav Ashi said: Lest one cut [a leaf from its branch]. The difference is where cut leaves are available.

3. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 13:46:1

יש גם לחלק בין תיקון בגוף הדבר כפי שהמה הדוגמאות שהביא לבין הרכבה זמנית דוגמת הרכבת מחט במזרק...

There is also room to distinguish between fixing an entity, which is what happens in the cited examples, and temporarily joining needle and syringe...

4. Rabbi Shneur Zalman of Liady (18th century Poland), Shulchan Aruch haRav 313:20

ואפי' בכלי של פרקים דהיינו שהדקם בחוזק בענין שצריך לזה גבורה ואומנות דהרי זה בנין גמור וחייב משום בונה אם עשוי להתקיים הרבה ואם אינו עשוי להתקיים הרבה הרי זה בנין עראי ואסור מד"ס א"כ אינו עשוי להתקיים כלל

Regarding an implement made of parts: When one attaches them with force, which requires strength and expertise and is full-blown construction, one is liable for construction if he intends it to last a long time. If it is not meant to last a long time, this is temporary construction and the prohibition is rabbinic – unless it is not meant to last at all.

5. Rabbi Ovadia Yosef (20th century Egypt/Israel), Yechaveh Daat 2:56

כאן שתחיבת המחט במזרק אין בה צורך למעשה אומן, אין בה איסור תורה כלל, ועוד שהרי כאן הנוהג הוא להשליך המחט מיד לאחר הזריקה ולצורך זריקה אחרת משתמשים במחט אחרת, והוי בנין לשעה, ונודע שדעת החתם סופר (חלק או"ח סימן עב) שבנין לשעה לא הוי בנין... ועוד, שאפילו לדברי האור שמח (בפרק י מהלכות שבת הלכה יב) שהעלה שהלכה כדברי הירושלמי שבנין לשעה הוי בנין... מכל מקום נראה שהם הם יודו שבנידון שלנו אין בזה איסור תורה כלל, לפי מה שפסק בשלחן ערוך הגאון רבי זלמן (סימן שיג סעיף כא), שלא אסרו בנין עראי אלא כשאינו עשוי לסותרו בו ביום. ומשמע מדבריו שבאופן כזה אפילו איסור מדרבנן ליכא

Inserting a needle into a syringe requires no expertise, and so there is no biblical prohibition at all. Further, we customarily throw out the needle immediately after the shot, using a different needle for the next shot, so this is temporary construction, and Chatam Sofer ruled that temporary construction is not construction... Further, even per the Or Sameach's ruling that we follow the Yerushalmi and temporary construction is construction... it still appears that those who maintain this stance would agree that there is no biblical prohibition at all in our case, based on the ruling of Shulchan Aruch haRav that temporary construction is forbidden only if the item is meant to last the day. From his words it seems that even a rabbinic prohibition would not apply here.

6. Rabbi Dr. Avraham Sofer Avraham (contemporary Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 313:1

ישתדל להשתמש במזרק שכבר מחוברת אליו מבעוד יום מחט מתאימה, אך אם אין כזה, מותר גם לחבר מזרק למחט מתאימה

One should strive to use a syringe which already has an appropriate needle attached from before Shabbat. However, if this is not available then one may attach a syringe to an appropriate needle.

Shabbat Meals

7. A Great Resource

<http://www.friendswithdiabetes.org/guides.html>

8. Rabbi Yisrael Meir Kagan (Poland, 19th-20th century), Mishneh Berurah 272:16

צריך לזהר ליתן צמוקים כ"כ במים עד שיהיו הצמוקים מעט יותר מאחד מששה נגד המים

One should be careful to add sufficient raisins to the water, such that the raisins will be a little more than one-sixth of the water.

9. Rabbi Ephraim Greenblatt (20th century USA), Rivivot Ephraim 1:196:2

נשאלתי מאחד שעשה קידוש על היין אבל קשה לו לשתות יין ורוצה לערבב הרבה מים עד שהיין יהי חלש, אם יכול. ואמרתי מסברא דלא, כי זה מבטל שם היין ולא שותה יין. אלא יכול לערב מעט. ושאלתי לפוסק והסכים לדברי. וכעת נדפס שו"ת הר צבי וכתב בסימן קס"א אות ב' דהו"ל כנשפך היין... וא"כ יש עצה שאחר ישתה או יערב מעט. אבל לערב הרבה שיש בו טעם מים בודאי אי אפשר.

I was asked by someone who made kiddush on wine, but it was hard for him to drink wine and he wanted to mix in a lot of water to the point where the wine would be weak. May he do this? And I said that logically he could not, for this would remove the name of "wine", and he would not be drinking wine. But he could mix in a little. And I asked a *posek*, who agreed with me. And now Shu"t Har Tzvi has been published, and in 161:2 he said that would be like where the wine spilled [after kiddush, necessitating a new cup, and probably a new *borei pri hagafen* per Orach Chaim 271:15 and the Mishneh Berurah there]... If so, the advice is that someone else should drink, or he should mix in a little [water]. But mixing in a lot, such that it tastes like water, is certainly not acceptable.

10. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch HaShulchan Orach Chaim 271:36

וטעם דעה ראשונה שאין מצטרפין המלא לוגמיו משתיית שנים טעמים משום דפחות ממלא לוגמיו אין בה הנאה גמורה, ואנן בעינן שיהנה אחד מהם הנאה גמורה. [טור] אבל הריטב"א כתב בעירובין [ע"ט:]: בשם התוס' שמצטרפין שתיית כמה מהמסובין לכמלא לוגמיו, והטעם פשוט דודאי יש הנאה גם ממעט יין, ולכן מברכין אף על כל שהוא משום שאסור ליהנות בלא ברכה.

ונלע"ד ראייה ברורה שמצטרפין למלא לוגמיו שהרי אפילו במאי דכתיב מפורש בתורה מצוות אכילה מ"מ מצטרפין כשרבים נכנסים במצוה זו, והיינו דבלחם הפנים כתיב בפ' אמור [ויקרא כד:ט] "ואכלוהו במקום קדוש" וכל אכילה היא בכזית כידוע, ומ"מ אמרו חז"ל ברפ"ד דיומא שהגיע לכל כהן כפול, והוא פחות מכזית כפירש"י שם! אלא בע"כ דאכילות כולם מצטרפות ע"ש.

The reason for the initial opinion, that multiple drinkers may not combine their drinks to reach a cheekful, is that a drink of less than a cheekful is not considered true benefit. We require that at least one person have full benefit. (Tur)

The Ritva, though, wrote in the name of Tosafot that multiple drinkers may combine their drinks to reach a cheekful; there certainly is benefit where one has a little wine. This is why one recites a blessing even when consuming a minimal amount – one may not benefit without a blessing.

In my humble opinion, there is proof that multiple drinks combine for the cheekful. Even where the Torah explicitly stated a mitzvah to consume something, multiple people may combine for that consumption. This is the case for the showbread. The Torah stated, "And eat it in a sanctified place," and "eating" always refers to an olive-sized amount, at the least, as is known. Still, the sages said that each kohen received only a bean-sized amount – which is smaller than an olive-sized amount, following Rashi's explanation there. We are forced to say, then, that multiple people can combine for all cases requiring consumption of a specific amount.

11. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 291:5

צריך לעשותה בפת; וי"א שיכול לעשותה בכל מאכל העשוי מאחד מחמשת מיני דגן; וי"א שיכול לעשותה בדברים שמלפתים בהם הפת כבשר ודגים, אבל לא בפירות; וי"א דאפילו בפירות יכול לעשותה. וסברא ראשונה עיקר, שצריך לעשותה בפת אא"כ הוא שבע ביותר

One must make it with bread.

Some say that one may make it with one of the five grains.

Some say that one may make it of foods which are used on bread, such as meat and fish, but not fruit.

Some say that the meal may even be made of fruit.

The first opinion is the essential one – that it must be made with bread – unless one is overly full.